

vil, som den har været i de senere Aar, altid være i en jævn Dalen. Men tænker man sig nu, at Rentefoden dalede saa langt ned, at Beregningen maatte foregaa paa Grundlag af en Rentefod af 3 pCt., saa at altsaa den fornødne Formue voksede meget betydeligt og derigennem Kravene til og Tæringen paa Reservefonden voksede, og der saa kom Svingninger i dette Forhold, saa at vi kom ind i Perioder, hvor Rentefoden svingede op og ned, altsaa i en Periode, hvor Beregningerne maatte foregaa paa Grundlag af en Rentefod af 3 pCt., og straks efter eller noget senere, i en anden Periode, hvor Beregningen maatte foregaa eller foregik paa Grundlag af en Rentefod af $3\frac{1}{2}$ pCt. eller maaske 4 pCt., saa vilde, om jeg har set Forholdet rigtigt, det Resultat komme ud, at der vilde blive en meget betydelig Bonusudbetaling til de Interessenter, der vare paa den Tid, da Rentefoden voksede. Dette vilde saa igen komme til at svie til Anstalten, hvis der kom ny Svingninger nedad, hvis Rentefoden gik nedad, saa at Beregningen maatte finde Sted efter 3 pCt. Det er nu ikke sandsynligt, at Svingningerne ville falde saa hurtigt og brat oven paa hinanden, men naar man giver en Lov, som tænkes at skulle være vedvarende, kan man sige sig selv, at det sandsynlige er, at der i Tidens Løb vil komme saadanne Svingninger frem og tilbage. Indskrænker man sig derimod til at give en Lov for et mindre Antal af Perioder, kan man saa nogenlunde gøre sig Forventning om, at der ikke i den Tid vil indtræde mange og langvarige Svingninger af Rentefoden. Jeg mener derfor at for selve Anstaltens Sikkerheds Skyld vil det være heldigt at nøjes med en Lov for 3—4 Perioder. Men ogsaa af anden Grund mener jeg, det vilde være heldigt. Naar man nemlig nøjes med at lovgive for et Tidsrum, man saa nogenlunde kan overse, vil man ogsaa være i Stand til at stille sig langt mere kulant lige over for Interessenterne, stille sig langt mere imødekommende i Retning af Størrelsen af det Beløb, der kan udbetales i Bonus, idet man jo, naar man saa nogenlunde kan overse, hvorledes Anstaltens Stilling i den Tidsperiode, for hvilken Loven gælder, kan blive, ogsaa kan stille mindre Fordringer til den Sikkerhed for Anstalten, der nødvendigvis bør tages i Betragtning som et af de første Hensyn.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget forekommer det mig at være noget tvivlsomt, om det er rigtigt, hvad der bestemmes i § 2, at Femaarets

Overskud skal beregnes paa den Maade, som der er fremstillet. Jeg er i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at lade Størrelsen af den ved den foregaaende Opgørelse fremkomne Reservefond gaa med ind som Faktor. Det forekommer mig efter Beskaffenheden af disse Opgørelser, at den Reservefond, som har været for 5 Aar siden, er ved ny Opgørelser egentlig kun historisk og i og for sig her en ganske ligegyldig Størrelse. Der er ved den Reservefond, som der efter denne Opgørelsesmaade bliver Tale om, ikke det haandgribelige, ikke det saa at sige til at tage og føle paa, som man ellers i Almindelighed venter at træffe ved en Reservefond. Den Reservefond, der efter denne Opgørelsesmaade fremkommer, er i Virkeligheden kun et Tal paa Papiret, ikke en Reservefond af den Beskaffenhed, som man ellers i Pengeinstitutter træffer paa, og som kun paavirkes af direkte og umiddelbare Tal. Her er Forholdet det, at Reservefonden paavirkes af andre Faktorer end større eller mindre Tab ved Anstaltens Drift. Den paavirkes af hele den Beregningsmaade, der er lagt til Grund for Statusopgørelsen. Det forekommer mig derfor at være tvivlsomt, om det er rigtigt, at man ved det femaarige Overskud lader Reservefonden, saaledes som den var for 5 Aar siden — altsaa Anstaltens Status som den stillede sig for 5 Aar siden — spille med ind som Faktor. Det synes mig, at det vilde være rigtigere at finde et eller andet Procentbeløb af Summen af Anstaltens Aktiv og Passiv, der skulde sættes som det ønskelige, som et Minimum for Reservefonden, saaledes at der kun blev Tale om Udbetaling af Bonus af den Del af Forskellen mellem Risikoformuen og den fornødne Formue, som oversteg et saadant Procenttal af Summen af Anstaltens Aktiv og Passiv. Vil man gaa den Vej, kan man i og for sig godt, om man vil, komme ind paa noget lignende, som er foreslaaet i Forslagets § 3, nemlig, at Størrelsen af den Bonusprocent, der skal udbetales, retter sig efter, staar i et vist Forhold til Formuens forskellige Forhold til Aktiv og Passiv. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Nødvendighed for, eller at det er rigtigt, at man, naar man vil udfinde Femaarets Overskud, da vil gaa tilbage til den Reservefond, som er opført paa Papiret for 5 Aar siden. Der kan imidlertid naturligvis siges en hel Del for dette. Man kan naturligvis sige, at den Sum, der er opført paa Papiret for 5 Aar siden, ikke i nogen Maade er fortjent af de